

NO'S TORREM LOS
Originals

Senmanari catatà il·lustrat.

Sortira Los dilluns

CARNIVAL

Barcelona s'diverteix: i aium-
tot noble y trivaladora, la
capital de Catalunya, deiza
aquestos dias sos habituals
quefers per a bric pas al mel-
gost. En altres capitals, lo carnaval mes
que una festa grotesca, y fins a voltas
demigrant com es aqui, es com si digue-
sim un certamen abast precurs, prom-
tant hi tothom seguint las reglas del art y
la decencia; i perque no ha d'erruissis
a Barcelona? Aquí sols sab celebrarse lo
carnes totus posantse draps y pellingsos,
portant lo consabut paraguas, estripat
y dientant arden parades que sols fan
vivir al y rupo d'ignocents que los es-
colla, y que fanhen tomar la cara roja
a tots los que de decents se prehin, pro-
vocant mes que l'il·linitat, l'asco que fe
la veurer fins hont arriba la baixesa
humana: i Perque no ha de ser lo car-
nival a Barcelona, noch festa pua-

ment artistica, posant arsis de allen-
la bon gust d'una ciutat que es posa
en tot al costat de las primeras d'en-

Montserrat - Cova de la Verge.

ropa? No ho sabem; lo cert, que com cad'
any torna lo carnaval, vestit ab las ma-
teixas robes que los anteriors, tornan a
sortir las disfressas mes que ridiculas
fastigosas, tornan a sentirse los penetrants
tichs d'alguna jerafinada cometa que
ompla l'espay de desagradables y aser-

dades notat y en una paraula torna a regnar lo mal gust en tota la extensió de son significat.

Encare entre mitj de tot se ha alguna nota que ho atema en part, gracies a aixó pot portar's a la gent petita a disfrutar d'una festa que es pot dir que hauria de ser sols per ells, sens avergonyinos d'haverols dut.

Si la comissió organitzadora de las festas del carnaval es secundada, lo carnaval artistic serà un fet, de no ser aixis, podrem cantar ab molta ratió ... « lo pobre carnestoltes s'acaba de morir ».

Amorosa

La carta que 'm vas escriure qu'es lo que m'hi vas posar que mon cor reya que reya, y ls ulls tot era plorar.

General Giménez Pons

Intima.

En un hermós mati de primavera d'un rosé una ponella va esclatar Cada jorn la trobava molt mes bella. Mes ¡ay! vingué l'hivern y la ponella de trist's va assecar.

Joaquim Folch

La Mont al camp de Batalla.

(Dels recorts de Sebastopol)

En Praskoukine, ab en Mikhalou, havia guanyat una posició menys pe-

villosa y s' comensava a refer quant, de sopte, ven lluhir un llampec de-vera sen y sent que l' centinella crida:

- Una bomba!
- I qu' arribarà al baluart! - afegí un soldat dels que l' seguian.

En Mikhalou mirá. Lo flam de la bomba semblava haverse parat dalt de son zenit, just al instant mateix en qu' era imposible endevinar quina direcció prendria. Però no fou més qu' un instant: la bomba, a cada nyont més rabent, s' atansava mes y mes. Ja veuen fins volar las espumas del blé, ja la senten xincolar, ja cau ab bell mitj del batalló. - Ajeu! crida algú.

En Mikhalou y en Praskoukine se tiran à terra. En Praskoukine, clhent los ulls, va sentir el cop de la bomba, per allí, prop seu, sobre la terradura. Va passar un segon que li semblá una hora, y la bomba no esclatava.

Blavors: espahordi; però potser sense motiu: potser havia caygut mes lluny y ell s' imaginava fins xincinar lo blé al seu costat. Dada' ls ulls y respirá al veure à sos pers també aje-gut à terra à n'en Mikhalou; sinó que à una distancia de ses, sos ulls van topar un moment ab el blé encis de la bomba que giravoltava.

Un esglay mortu, que li glassá l' ponsament y l' cor, l' invalidà l' animay

LO CONCELLER

« Sapà la cara ab las mans.

Passà un altre segon, un segon durant el qual atravessà per son esperit totum non d'ideas, d'esperanzas, de sensacions, y de recorts.

« A qui matarà? A mi, à n'en Mikhaïlou, ó à tots dos à la vegada? I si es ar mi, ahont me deura tocar? Si el cap, soch mort; si al peu, me l'amputaran... I: de cas, demanare que'm closoformisin, y me haure escapat de bona. Si no mes mata à n'en Mikhaïlou, contaré qu'anavam plegats, com ha rigut mort y com m'ha esquitzeat de sanch. No, ca! Lea tinc mes prop jo; jo rebre! »

Y pensà en los dotze rubles qu'encara devia à n'en Mikhaïlou, se va recordar d'un altre deute temps hà pendent à Petesbourg, y d'un cançó tzigana qu'ahir matar havia cantat. I li aparagué à la memòria la seva estimada, ab sa cofia de cintas lilas, y fins un subjecte que l'havia agraviat cinch anys enrera, del qui no havia pres venjança; però, malgrat aquets recors y mil d'altres, la consciencia del present, lo pes de la mort, no l'abandonava.

« Qui sap? Potser no esclatarà », afegia, y fins estigué à punt d'obrir los ulls ab una audacia desesperada; però en aquest moment, atravesantli las parpellas, una gran flamarada voija l'enlluernà, se va sentir un

sop al pit al mitj d'un tró formidable, y lleuantse à correr esman perdut, s'entrebancà ab lo sabre y va caurer de costat.

(acabard)
De "Un Libretiste"
L'Leo Solstoi
Traduhit per
Narcis Oller

TEATROS

Principal

"Nou d'aucellets", obra original dels 1894 Lluís Linyes y Lluís Millà, es una pessa en extrem jovial, abunda en escenas tendres y ben treballades. Lo proposit dels autors, à nostre entendre fou fer passar un rato distret à la concurrencia lo que lograren sens gran esforç, ajudats per los actors G. Capdevila y Salvat y las ests. Dornus y Movera, qu'escoltaren justos aplausos.

Dijous se posà en escena, lo drama del eminent dramaturg Angel Guimerà "La Boja", en lo qual hi ratlla à gran altura lo G. Guitau.

Romea

Lo dijous prop-passat s'estrenà la nova obra del conegut escriptor Manuel Rocamora "Ball d'any ó estar à la que salta". Lo teatro estava plè de gom à gom. L'argument de "Ball d'any es

LO CONCELLER

senzillet, abundanthi escenas mo-
gulades y divertidas. Carregat de xhertes
de bona lley que mantenen lo som-
ris en los llavis del espectador durant
la representació. L'obra fou molt
aplaudida, aixis ho demostrà lo de-
manar l'autor que tingue que pre-
sentarse varias vegadas al paleo
escenich. Tany tindrà lloch lo bene-
fici del Sr. Francescamenthi part
l'aplaudit coro "Catalunya Nova."
S'annuncia pel dijous vinent lo
drama del malaguanyat Felimí y
Codina "Lo Nuris."

Palisp

DE TOT

Las quatre funcions organisa-
das per lo Cercle Genestre, tindran
lloch en lo teatro principal tindran
efecte en los dias 24 y 26 del mes pre-
sent y l'ultima lo dia 2 de Mars.
La primera que tingué lloch
lo dia 16, s' vegé concorregudissim
ma essent molt aplaudits quant
hi prengueren part, especialment
la Sr. Theodorini.

En la funció del dia 2 del vi-
nent mes hi prendrà part l'Orfeo
Catalá, ejecutant un esculpit pro-
grama.

Dos redactors del valent paladís
La Autonomia, de Prens que
haviant sigut presos per motiu

de la denuncia de dit periodich
han rigut posats en llibertat, baxa
fiança.

Al Vendrell s'ha constituït una
una "Agrupació Catalanista," adhe-
rida a la "Unió Catalanista de Bar-
celona." Ho celebrem.

A Palafrugell sortirà dintre
poch temps un semanari cata-
lanista, que portará per títol
Lo Tenyera. Lo desitgem llarga
vida.

En lo concert que verificaria di-
sapte vinent l'Orfeo Catalá se
tendran las composicions "Mar
de Champany" de Follmer y
"Lo Poyet," de Sadurni, per la
secció de senyoretas.

S'ha publicat lo coro a veus so-
las "Marinesca," lletra de Don
J. Pujol y musica de Insich-
Moxera.

Correspondencia

(fancada l' dijous)

J.F. Va bé la publicarem aquest
numero.

J.N. Anva.

J.F. no pot anar.

P.M. L'apiga que l' que jutja las
composicions rebudas, sap lo
que fa.